

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Primer any entre fites, oblits i xocs interns i amb Catalunya

■ La situació dels presos no ha canviat i el diàleg va ser taula d'un dia ■ Sánchez imposa ministres seus en crisi com la de la Covid-19 ■ Iglesias no se'n fia i hi pugna per les pensions, pel preu de la llum i pel rei

David Portabella
MADRID

Per avaluar si un any prova una relació consolidada cal mirar d'on venien, i venien de la por de l'insomni. “El problema és que el ministre d'Hisenda seria algú del cercle pròxim a Iglesias amb poca experiència de gestió. Jo seria president i no dormiria a la nit, igual que el 95% de la gent”, va dir Pedro Sánchez el 19 de setembre del 2019 per certificar que votar el 28 d'abril no havia servit i que es votaria el 10 de novembre. La coalició PSOE-Podem, inviable durant mesos i forjada més tard en 48 hores, celebra el primer any de fites compartides, com ara la llei Celaá, però també amb conquestes fruit de friccions –l'ingrés mínim i el vet als desnonaments–, oblits com ara la derogació de la reforma laboral o tenir viva la taula de diàleg, i un horitzó de xocs sobre el rei, les pensions i la llum.

Si els presos polítics ja acumulen més dies al penal amb un president del PSOE (més de 900 dies) que amb Mariano Rajoy, els 365 dies de coalició no han suposat cap canvi en la seva situació. Designar Dolores Delgado com a fiscal general no ha frenat la bel·licositat dels fiscals del Suprem, i la compromesa reforma de la sedició en el Codi Penal no ha passat ni pel Consell de Ministres.

En la relació Catalunya-Estat, la inauguració de la taula de diàleg el 26 de febrer a La Moncloa va ser flor d'un dia i ha donat pas a una interlocució mínima, ja que Sánchez no té president a qui trucar des de la inhabilitació de Quim Torra i la comissió bilateral no es reuneix. La comissió era el fòrum cap al qual Sánchez volia desviar el debat dels 43 punts de l'Agenda per al retrobament, però el bloqueig s'imposa fins i tot aquí. És la inàccia combinada amb la inèrcia de la repressió el que porta la

consellera de Presidència, Meritxell Budó, a dir que “no hi ha cap diferència” entre el tàndem Sánchez-Iglesias i Rajoy, perquè “el compromís és zero, no hi ha cap avenç i hi ha més repressió que mai”. Fins i tot la xifra objectiva de la inversió en el pressupost va quedar en el 16,5% i no en el 19% del pes del PIB català.

El govern no és el poder

Coincidint amb l'any u de la coalició i amb el setè aniversari de la fundació de Podem, el vicepresident segon, Pablo Iglesias, ofereix a huir la visió de com és l'assalt al cel des del Consell de Ministres. “M'he adonat que estar al govern no és estar al poder”, va dir a La Sexta. El mateix dia que a *El Diario Vasco* el cap de gabinet de Sánchez, Iván Redondo, defugia dir si es defineix com algú de dretes o d'esqueres perquè és “humanista” i confessava l'amistat amb Iglesias, el líder morat era rotund quan se li pregun-

tava si creu que el guru electoral del president prefereix Ciudadans. “Sí. La primera opció del PSOE sempre va ser Cs.” I el més dur en l'aniversari: saber que en un matrimoni de conveniència es conviu amb l'enemic. “Jo no em fio de ningú, jo sé qui és el meu soci de govern”, va avisar Iglesias.

La diferenciació entre estar al govern i tenir poder arriba en un any en què Sánchez ha imposat en primera línia els seus ministres del nucli més dur en cada emergència, com ara la pandèmia de la Covid-19 –i, més recentment, el temporal *Filomena*–, com a senyal que és el PSOE el que reté els ressorts de l'Estat i que, en l'hora greu, Podem s'evapora. Amés de l'obvi protagonisme de Salvador Illa (Sanitat), l'alineació titular de Sánchez contra el virus la van formar Margarita Robles (Defensa), Fernando Grande-Marlaska (Interior) i José Luis Ába-

los (Transports). Robles, que no té carnet del PSOE, crea malafiança a Podem pel rar atribut de ser elogiada pel PP i Vox enmig de l'extrema polarització.

El recordatori periòdic que la correlació és de 120 diputats del PSOE per 35 de Podem és omnipresent, però ser el minoritari no priva Iglesias de tenir veu pròpia en afers com ara la situació dels presos polítics i l'indult, la monarquia i l'exigència d'investigació de la corrupció de l'emèrit.

Rebaixa de les pensions

Si bé els xocs en la visió del conflicte polític o sobre l'estructura d'estat són estructurals i mai són *casus belli* en el Consell de Ministres, és la reforma de les pensions el que s'albirava com el gran test d'estrès de la coalició. El ministre d'Inclusió i Seguretat Social, José Luis Escrivá, ja té un esborrany de proposta per ampliar el període de cotització dels 25 als 35 anys, la qual cosa rebaixa-

Gabriel Rufián passa per davant de Pedro Sánchez i Pablo Iglesias al Congrés ■ EFE

ria la pensió. “Si es manté una retallada com la que s'està plantejant, Unides Podem no donarà suport a la mesura”, alerta la ministra de Treball, Yolanda Díaz. Després de contenir la destrucció de llocs de treball amb l'impuls dels ERTO, el Ministeri de Treball es troba que derogar la reforma laboral del 2013 de Rajoy no només no està en el calendari en plena

De la llei Celaá a l'ingrés mínim vital i l'eutanàsia

David Portabella
MADRID

Amb el rètol *Cumpliendo* com a lema de la presentació, Pedro Sánchez feia el 29 de desembre el balanç anual amb un sistema de rendició de comptes avalat per experts en l'anàlisi de la gestió –entre els quals, el filòsof basc Daniel Innerarity i Carles Ramió, catedràtic de ciències polítiques i de l'administració de la Pompeu Fabra– i es vantava d'haver complert el 23,4% dels compromisos firmats pel PSOE i Podem i de tenir ja en marxa el 90,9% del programa de govern. Aquest és el balanç legislatiu del primer any de la primera coalició des de la Segona República.

De Wert a la llei Celaá

La Lomqe aprovada el 2013 pel PP amb José Ignacio Wert de ministre ja és història des que al novembre va ser aprovada al Congrés –i al desembre va ser ratificada al Senat– la Lomloe o llei Celaá. La nova llei educativa divideix l'independentisme: ERC –amb Montse Bassa com a negociadora amb la socialista Luz Martínez Seijo– defensa que la immersió està blindada perquè el castellà deixa de ser considerat vehicular, mentre que JxCat, el PDeCAT i la CUP ho neguen i alerten que si el PP arriba al govern ho podria capgirar. La llei Celaá vol reequilibrar la pública i la concertada,

veta la discriminació per sexe i dicta que l'assignatura de religió és d'oferta obligatòria i d'elecció voluntària. La de la Lomloe és la vuitena reforma en 40 anys de tota una col·lecció de sigles que inclou la Loece (1980), la LODE (1985), la Logse (1990), la LOCE (2002), la LOE (2006) i la Lomqe (2013).

Ingrés mínim i SMI

L'Estat espanyol era una raresa a la UE com l'únic país que no tenia un llindar mínim d'ingrés i que deixava a les comunitats el rescat dels més vulnerables. Fins al juny, quan va néixer l'ingrés mínim vital, que va dels 461,5 euros per a qui viu sol fins

La ministra Celaá aprovava la llei educativa (Lomloe) ■ BALLESTEROS / EFE

als 1.015 euros per a unitats de convivència i que té l'afany de rescatar de la pobresa 850.000 llars (més de 2,3 milions de persones), de les quals un 16% són llars monoparentals (i en un 90% dels casos amb una dona al capdavant). “Amb l'ingrés mínim neix un nou dret social a l'Estat”, va lloar el vicepresident segon, Pablo Iglesias. En una legislatura extremament polarit-

zada, al Congrés va obtenir al juny una unanimitat insòlita: 297 vots a favor (des del PP fins a la CUP, passant per ERC i JxCat) i cap vot en contra, perquè fins i tot Vox es va abstenir. Abans d'aprovar l'IMV –pel qual es van enfrontar Iglesias i el ministre d'Inclusió i Seguretat Social, José Luis Escrivá–, la coalició havia aprovat a partir de l'1 de gener del 2020 un augment

pandèmia, sinó que és combatuda per la vicepresidenta Nadia Calviño.

Més immediata és la pugna pel preu de la llum en plena onada de fred, i aquí Iglesias és presoner del que deia contra Rajoy. “Fer que es dispari la factura de la llum un dia com avui només demostra la cobdícia de les elèctriques. Si el govern ho consent, en serà còmplice”, piulava a

Twitter el 18 de gener del 2017 l'aleshores opositor i ara vicepresident. Quatre anys després, el preu de la llum es dispara –en moments del dia fins als 114 euros/MWh–, i ministres com ara Alberto Garzón (Consum), d'IU, exigeixen estatitzar les elèctriques, tot i que la mesura no apareix en el programa de coalició. “Nacionalitzar ja els dic que no, no figura en

l'agenda del govern”, avisa el ministre Ábalos dirigint-se als d'Iglesias. “És cert que hi ha un pic en la demanda de gas i un rècord històric del preu del gas, però no és cert que siguem els que més paguem. Al Regne Unit i al Japó paguen més”, esgrimia la ministra de Transició Ecològica, Teresa Ribera. La rèplica de Podem retronava a Twitter i exigia “impul-

sar la reforma del mercat elèctric prevista en el pacte de govern”, ja que “és indecent que en plena onada de fred polar les grans elèctriques continuïn apujant el preu de la llum de manera desorbitada”.

Si bé la tensió és latent en tots els àmbits, la virulència màxima en el si de la coalició es dona entre Robles (Defensa) i la secretària d'estat de l'Agèn-

Les frases

“Aquest és un govern de coalició que té en l'horitzó una legislatura llarga i fructífera”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“La prioritat és superar la crisi, més enllà que algú es faci pare o mare d'alguna mesura”

María Jesús Montero
MINISTRA D'HISENDA

“Jo no em fio de ningú, sé qui és el meu soci de govern [...]. Estar al govern no és estar al poder”

Pablo Iglesias
VICEPRESIDENT SEGON

“Amb 35 diputats no podem aconseguir-ho tot, però treballant i sent cabuts assolim coses importants”

Pablo Echenique
PORTAVEU D'UNIDES PODEM

da 2030, Ione Belarra, asot de la ministra per la seva defensa incondicional de la corona i de l'exèrcit i que tant agrada a la dreta. “Crec que la senyora Belarra és secretària d'estat, crec que ocupa la vicepresidència segona...”, etzibava Robles aquesta setmana rebent la crítica amb el desdeny de qui fingeix dubtar del càrrec de la companya de govern. “Si ens trobem còmodes dins del govern de coalició? A mi em poden incomodar les desqualificacions, però mai el debat polític”, sosté Ábalos. El fotògraf d'Europa Press Eduardo Parra va captar el 16 de desembre al Congrés l'íntim xoc d'Iglesias i la ministra portaveu, María Jesús Montero, en què ella li va dir: “Mira que ets cabut!” “Sent cabuts assolim coses im-

portants”, ironitza Pablo Echenique (Podem).

Iglesias enerva el PSOE atribuint-se totes les fites socials, com ara l'ingrés mínim vital i el decret que veta tot desnonament fins al maig i que ell va forçar registrant una esmena contra el seu propi pressupost firmada amb ERC i Bildu. “Algú dubta que les patronals immobiliàries pressionen el Ministeri d'Economia? No només el pressionen, a vegades fins i tot el poden convèncer”, va etzibar el vicepresident ahir als socis socialistes.

Si Sánchez ja ha dit que la coalició té en l'horitzó “una legislatura llarga i fructífera”, aquí Iglesias dona la raó al president de qui no es fia: “La dreta voldria una crisi de govern i que caigués l'executiu de coalició. No caurà.” ■

del salari mínim del 5,5%, des dels 900 fins als 950 euros mensuals (13.300 euros anuals). Tot i que la ministra de Treball, Yolanda Díaz, ha pressionat fins al final per apujar-lo el 2021, el salari mínim es manté provisionalment en 950 euros per ordre de Sánchez, que s'ha reivindicat recordant que des del 2018, quan ell va arribar a La Moncloa, l'SMI ha augmentat un 29% (des dels 735 fins als 950 euros).

ERTO i no derogar res

Un dels compromisos estel·lars de la coalició va ser la derogació de la reforma laboral aprovada el 2013 per Mariano Rajoy i és la gran bandera de la ministra de Treball, Yolanda Díaz, que aquí topa amb l'ortodòxia i la sintonia liberal amb Brussel·les que encarna la vicepresidenta econòmica, Nadia Calviño. La pandèmia del coronavirus ha castigat tant l'economia que l'última cosa que Sánchez vol ara és fer enfadar la patronal creant no-

Yolanda Díaz (Treball) ■ EFE

ves regles de joc laborals. Al mateix temps que conserva el seu afany, la ministra Díaz ha estat l'artífex de la pau social i del fre a la destrucció de llocs de treball gràcies a l'extensió dels ERTO dins de l'escut social.

Vet al desnonament

El que ja era una emergència encara ho ha estat més per la pandèmia de la Covid-19, que

ha obligat a confinar-se i que ja viu la tercera onada. Va ser el penúltim Consell de Ministres del 2020 el que –després d'un estira-i-arroña públic entre Iglesias i el ministre de Transport, Mobilitat i Agenda Urbana, José Luis Ábalos– va aprovar el decret que prohibeix tot desnonament fins al 9 de maig –quan expira l'estat d'alarma actual– i que impedeix tallar l'aigua, la llum o el gas a les llars vulnerables (presentant el bo social o l'estatus equivalent en un rebut, les companyies elèctriques, de gas i d'aigua han de mantenir el subministrament).

Eutanàsia com a dret

Després que el Parlament fos pioner a l'hora de portar *in situ* al Congrés des del 2018 –amb la intervenció en l'hemicicle d'Alba Vergés– el clam per despenalitzar l'eutanàsia, la cambra baixa va aprovar a finals d'any el dret social a l'eutanàsia, i la ratificació final arribarà al febrer. I

Irene Montero (Igualtat) ■ EFE

això que el PSOE hi havia votat en contra el juny del 2017, quan Podem va portar la iniciativa al Congrés amb Mariano Rajoy de president. Després d'un procés deliberatiu i amb una comissió específica de control actuant com a garant (el pacient ha de confirmar la voluntat de morir en almenys quatre ocasions), l'ajuda mèdica a morir en un centre sanitari o al domicili es despenalitzava. El nou dret social

a l'eutanàsia passa a ser inclòs com a prestació dins del sistema públic de salut i els metges es poden acollir a la llibertat de consciència, com anuncien els col·legis madrilenys.

El “no és no”, fet llei

El clam del “no és no” –o la versió completa del “només sí és sí”– és la gran bandera feminista del govern de coalició i, sobretot, de la ministra d'Igualtat, Irene Montero. L'avantprojecte de llei de llibertat sexual va passar pel Consell de Ministres en vigílies del 8 de març –aviat hi tornarà–, després de la pugna de Montero amb la vicepresidenta Carmen Calvo, que va dubtar de la qualitat del text, i amb el ministre de Justícia, Juan Carlos Campo, que es va vantar d'haver-hi de corregir errors bàsics de redacció pel pretès amateurisme de la ministra d'Igualtat. “En les excuses tècniques, hi ha molt de masclista frustrat”, va etzibar Iglesias en al·lusió a Campo.

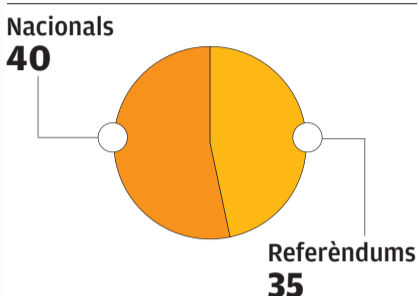
VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Eleccions ajornades arreu del món per la Covid

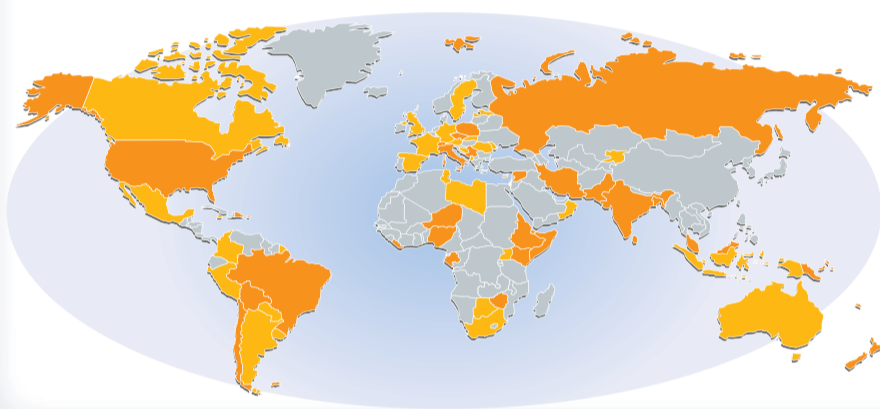
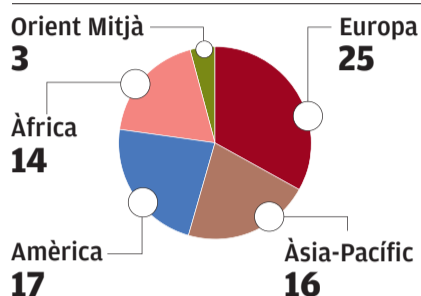
Endarrerides

Almenys 75 països i territoris de tot el món han decidit retardar les eleccions nacionals i els referèndums

Tipus d'eleccions

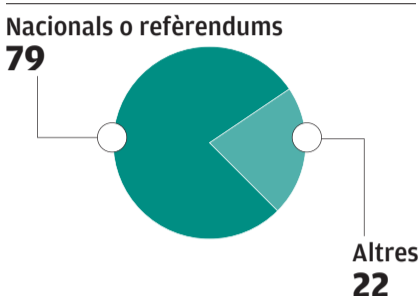
Territoris

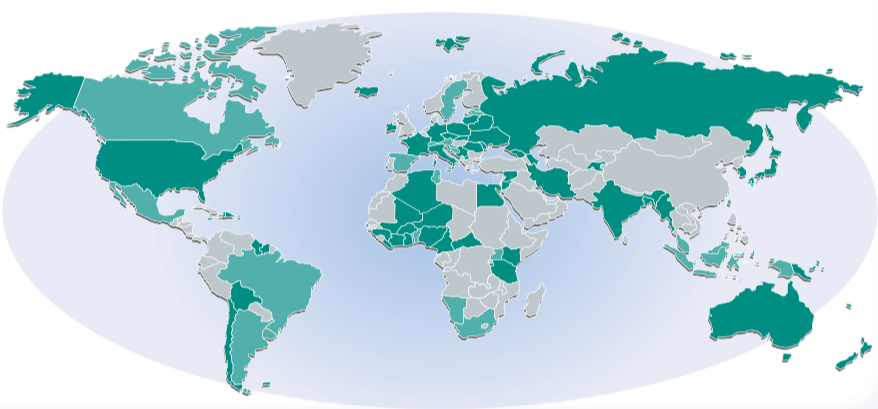
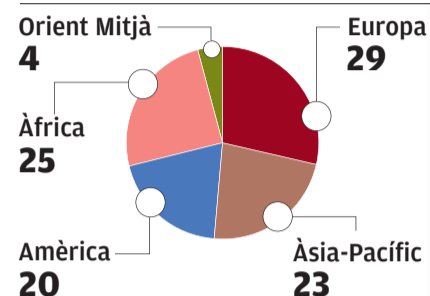
Celebades

Almenys 101 països i territoris de tot el món han decidit celebrar les eleccions nacionals i els referèndums

Tipus d'eleccions

Territoris

FONT: IDEA / GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Urnes en quarantena

CONSEQÜÈNCIA • Almenys 75 països van haver d'ajornar eleccions o referèndums el 2020 arreu del món per l'impacte de la pandèmia **RÈPLICA** • Fins a 101 estats van poder fer comicis, arribant a adoptar mesures tan estrictes com limitar el vot presencial **POLÈMICA** • En aquest context s'han produït controvèrsies agres que han assolit el seu zenit als Estats Units

Francesc Espiga
BARCELONA

El de Catalunya no ha estat, ni de bon tros, un cas singular. Enmig d'un escenari de pandèmia global que ha colpejat pràcticament tots els racons del planeta, han estat múltiples els països que al llarg del 2020 s'han vist empesos a ajornar, però no suspendre, eleccions o referèndums de diferents tipus, argumentant motius sanitaris. L'Institut Internacional per a la Democràcia i l'Assistència Electoral (IDEA), una organització intergovernamental adscrita com a observadora a l'ONU i que vetlla per la defensa de l'estat de dret, n'ha comptabilitzat almenys 75 que s'han trobat en aquesta circumstància. La majoria d'aquests territoris, fins a un 33,3%, són europeus.

Entre aquesta granada llista de casos, hi ha exemples que són propers i coneguts, com els comicis gal·les o bascos, o la segona volta de les municipals franceses. A Anglaterra també es van retardar les de 118 consells locals, entre d'altres. Sense deixar el vell continent, s'ob-

serva que la gran majoria d'eleccions que s'han ajornat, fins a un 80%, o bé eren de caràcter municipal o regional, o bé eren referèndums. Entre aquests últims, un dels més destacats és el que s'havia de fer a Itàlia al mes de maig per reduir el nombre de càrrecs que s'escullen a la Cambra de Diputats i el Senat i que, finalment, es va celebrar al setembre. A Rússia, una consulta similar per acordar una reforma constitucional va seguir un camí paral·lel. En una altra escala, Xipre del Nord o Polònia són unes de les escasses referències de presidencials que han quedat en suspens. Lluny dels confins europeus, la mateixa decisió van adoptar a la República Dominicana.

La seguretat sanitària ha estat un dels principals arguments esgrimits a l'hora de decretar un ajornament electoral. Però no pas l'únic. De fet, la mateixa IDEA propugna que fer unes eleccions en un context com l'actual planteja interrogants sobre la seva potencial legitimitat. I per què? Doncs perquè d'entrada hi ha un segment de la població que, pel fet d'estar infectat

o aïllat o directament per por d'un contagi, no hi participa. I això es tradueix en una disminució de la participació. A més, l'organisme també adverteix que les restriccions, per exemple en la mobilitat, fan que les campanyes pràcticament quedin reduïdes a res i això comporta un debat més empobrit. Lligat amb això hi ha un últim raonament que cal retenir: votar en un moment de pandèmia fa més que probable que aquesta qüestió s'acabi convertint en l'eix gairebé únic sobre el qual pivotin els comicis. I el que es diu ideal, això tampoc no ho seria.

La descrita fins ara, però, és només una part de la història, ja que el 2020 es van registrar cicles electorals en 101 països que sí que en van arribar a fer tot i el coronavirus. Sobre això, però, cal fer una puntualització: aquesta dada també inclou els comicis que inicialment s'havien ajornat però que el mateix any es van acabar celebrant. Fora d'aquest apartat, hi ha, entre moltes altres, les eleccions parlamentàries a l'Iran (febrer), les legislatives d'Israel (març), les de la cambra de dipu-

40

eleccions de les 75 ajornades durant el 2020 tenien caràcter local o regional, mentre que les 35 restants tenien abast estatal

tats, provincials i municipals de Sèrbia (juny), les locals del Brasil (novembre) i, evidentment, les dels EUA (novembre). En tots aquests casos, i la resta que es van arribar a fer, es van multiplicar les mesures de seguretat i contenció fins a extrems sovint no vistos. A Surinam, per exemple, al maig en una part del país van poder votar en col·legis electorals mòbils, i a Suïssa la segona volta de les generals i locals celebrada el 5 de maig va coincidir amb un moment especialment complex de la pandèmia i per això es van tancar els col·legis i els sufragis es van haver de fer per correu. La participació tot just va ser del 29%.

Malgrat que hi ha hagut excepcions com la de Xile, on 15 partits es van arribar a posar d'acord per ajornar un referèndum, a no pocs països el debat sobre si fer o no fer unes eleccions ha generat tibators. De tots, el que ha tingut més transcendència és el dels Estats Units, amb el qüestionament fet per Trump del sistema de vot per correu. I què ha comportat això ja és prou conegut. Les imatges de l'assalt al Capitoli ho diuen tot. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torrent i el PDeCAT també demanen al PSC que no posi en risc l'ajornament

- El president del Parlament diu que forçar ara els comicis posa en joc la salut
- Illa admet que la decisió "ja ha estat adoptada pels òrgans competents"

Xavier Miró
BARCELONA

El president del Parlament, el republicà Roger Torrent, però també el PDeCAT es van afegir ahir a les peticions al PSC fetes pel govern català i per la majoria de partits perquè no presenti un recurs contra la suspensió del 14-F que pugui forçar la votació en aquesta data amb mals pronòstics sanitaris. Efectivament, diversos juristes creuen que un contenciós administratiu al TSJC podria acabar amb una sentència que obligués a votar en aquesta data perquè la llei electoral no preveu cap ajornament un cop els comicis han estat convocats.

Així, l'exvicepresidenta del govern Mas i candidata número 2 del PDeCAT, Joana Ortega, va demanar ahir als socialistes evitar "judicialitzar" la convocatòria electoral però va carregar tant contra el candidat socialista i ministre de Sanitat, Salvador Illa, com contra el govern català. Ortega va demanar a Illa que triï entre continuar de ministre o ser candidat. Tenint en compte que el PDeCAT també comparteix la crítica a Junts i ERC per un ajornament que considera per interès partidista, Ortega ha acusat el govern d'estar dividit en la qüestió i d'haver tingut temps per preparar les eleccions del 14-F. Un cop ajornades al 30-M, però, el PDeCAT demana a l'executiu que garanteixi la votació i la màxima participació "innovant en allò que es pugui per seguretat jurídica" tot evitant una altra data fallida.

Per la seva banda, el president del Parlament va avisar que portar l'ajornament als tribunals suposaria posar "en joc la salut de la ciutadania". En una entrevista a TV3, Torrent va defensar el decret

El president del Parlament, Roger Torrent, en una compareixença ■ JOSEP LOSADA

Les frases

“És un decret en funció d’unes dades sanitàries, i qui ho impugni està posant en joc la salut”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT
I CANDIDAT D'ERC

“L’obligació del govern era buscar el màxim consens amb tots els partits per no acabar judicialitzant”

Joana Ortega
CANDIDATA NÚMERO 2 DEL PDeCAT

“L’ajornament era una decisió del govern i dels partits. Ja ha estat presa pels òrgans competents”

Salvador Illa
MINISTRE DE SANITAT I CANDIDAT DEL PSC

d'ajornament aprovat pel govern divendres i publicat dissabte al DOGC perquè "s'ha fet sobre la base d'una decisió lògica i racional, en funció d'unes dades sanitàries" i, en al·lusió al PSC, va advertir d'una possible impugnació "especialment a aquell partit que ostenta la gestió del Ministeri de Salut".

Respecte a una flexibilització dels terminis electorals que la llei no preveu per ampliar el vot per correu o avançar la tria dels membres de les meses, Torrent va recordar que el govern del PSOE i En Comú Podem no va impulsar

cap modificació quan es van ajornar les eleccions del País Basc i Galícia: "Posar urnes mòbils o no posar-les no depèn d'una llei catalana, sinó de la llei orgànica de règim electoral general (Loreg)". Torrent hi va afegir que l'oposició catalana, també el PSC, va rebutjar en el seu dia fer possible el vot electrònic per als catalans que resideixen a l'estranger.

En la seva negativa a pronunciar-se sobre l'ajornament per considerar que correspon al govern i als grups parlamentaris catalans, el ministre i candidat socialista es va limi-

tar ahir a admetre en una entrevista al diari *El País* que l'ajornament ha estat decidit "pels òrgans competents" en al·lusió al govern català. Illa va ser també ahir el blanc de les crítiques de Cs i el PP. El candidat Carlos Carrizosa va defensar que el PSC s'oposa a l'ajornament "per interessos electorals" i va afirmar: "L'efecte Illa ens està portant a la inseguretat jurídica, al caos i a la indecisió." El popular Alejandro Fernández va demanar la dimissió "urgent" d'Illa sota l'acusació d'estar "promocionant-se com a candidat" des del Ministeri. ■

El vicepresident Iglesias vol els presos lliures i fent política i admet que Puigdemont és exiliat per idees ■ KIKO HUESCA / EFE

Iglesias diu que l'interès d'estat requereix els presos lliures

- Exigeix l'indult total i que "puguin representar el votant"
- Admet que Puigdemont és un exiliat per les idees

David Portabella
MADRID

El vicepresident segon del govern espanyol, Pablo Iglesias, s'havia mostrat a favor de la concessió de l'indult als presos polítics, però ahir va presentar la conveniència de la mesura de gràcia des d'una òptica diferent: la de l'interès d'estat. "L'interès de l'Estat requereix que en aquests moments els líders independentistes presos puguin estar no només lliures sinó representant la ciutadania que els ha votat", va assegurar Iglesias. La seva voluntat és una petició implícita que l'indult no sigui parcial sinó total i que no només esborri les condemnes pel delictes de sedició sinó també la pena d'inhabilitació per a càrrec públic, ja que ara per ara és el doble motiu que condemna els presos a ser inelegibles.

Iglesias va recordar, en una entrevista a La Sexta, que el general del 23-F Alfonso Armada va ser indultat quan allò va ser "un cop d'estat de debò" i que "ni Oriol Junqueras ni Carles Puigdemont són Armada".

I va diferenciar l'exili del president i la fugida de Joan Carles I a Abu Dhabi: "Jo no comparteixo les idees ni els objectius polítics de Carles Puigdemont, però si Carles Puigdemont és a Brussel·les i s'ha fotut la vida per sempre, perquè s'ha fotut la vida per sem-

La frase

“Puigdemont s’ha fotut la vida per sempre per les seves idees polítiques i el considero un exiliat”

Pablo Iglesias
VICEPRESIDENT ESPANYOL

pre, no és per haver robat a ningú sinó que és per haver dut molt lluny les seves idees polítiques." Quan se li va demanar si el considera un exiliat com els que creuaven la frontera després de la Guerra Civil, va dir: "Sí que el considero un exiliat; ho sento en l'ànima si el que dic molesta." "I jo no vull que Catalunya s'independentzi i no crec que el Parlament tingui dret unilateral a la independència", va reblar. ■

Els efectes del coronavirus

Més de 18.000 defuncions des que va arrencar la pandèmia

■ El pic de contagis de la tercera onada s'espera que arribi aquesta setmana ■ La pressió a les UCI continuarà encara més enllà i podria afectar l'atenció a problemes urgents

Xavi Aguilar
BARCELONA

Catalunya té registrades 18.012 morts per Covid-19 des del 6 de març del 2020, el dia que oficialment es va comptar la primera. Només ahir se'n van notificar 87, corresponents a diferents jornades. En els darrers set dies amb dades consolidades (entre el 7 i el 13 de gener) la pandèmia s'ha endut 427 persones, una mitjana de 61 al dia. Són valors molt propers al pic de contagis que hi va haver en la segona onada i que s'espera que augmentin indefectiblement els pròxims dies, ja que el volum d'afectacions greus continuarà creixent a conseqüència de la pressió de la tercera onada.

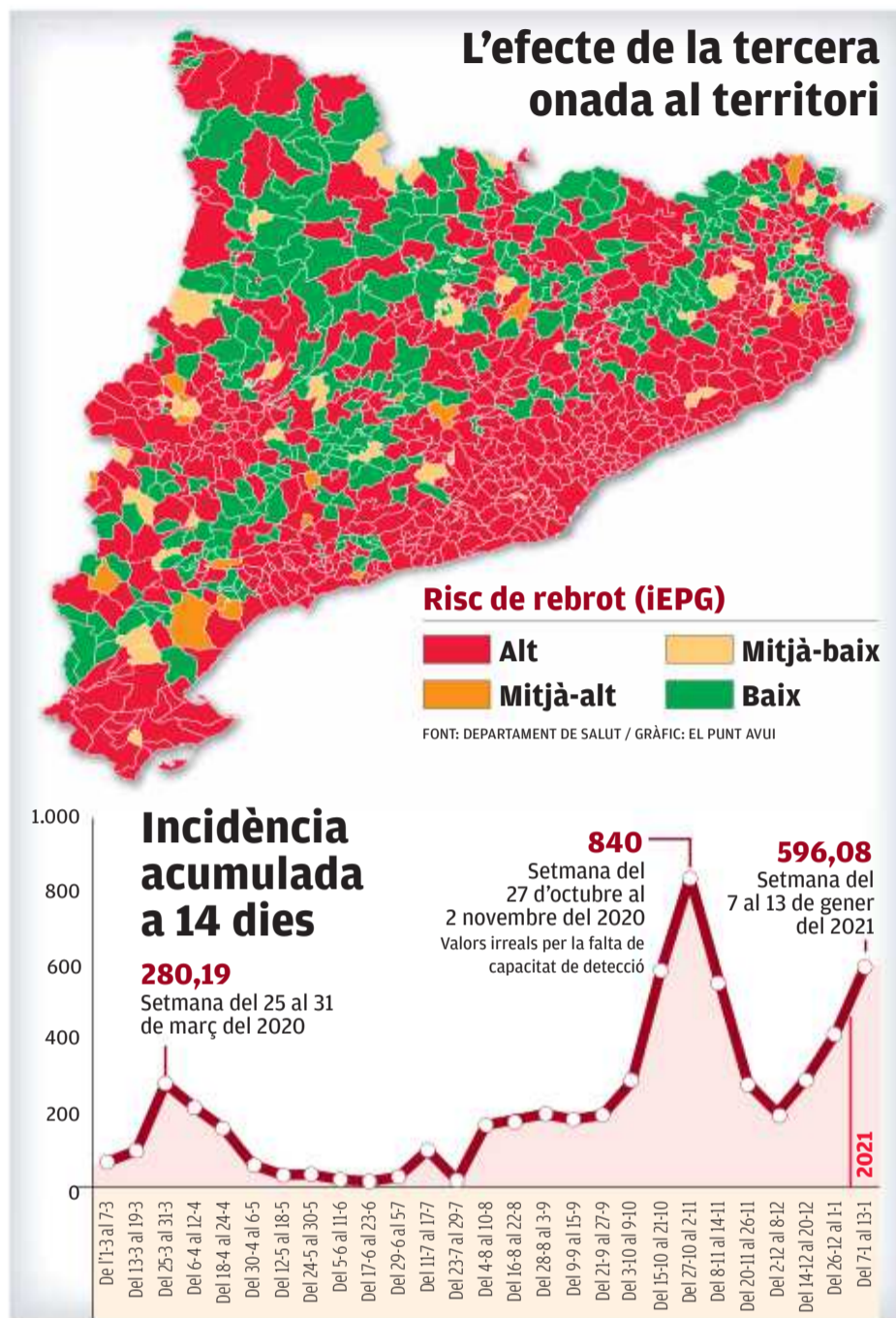
Les previsions dels experts que assessoren el Departament de Salut, però, indiquen que el pic de contagis es podria assolir en els pròxims dies, ja que

el creixement està sent molt progressiu i constant (un 2% diari) i la velocitat de transmissió actual (1,39) pot tenir a veure amb les distorsions generades pels dies festius. Per tant, creuen que les xifres de nous contagis dels pròxims dies haurien de començar a reflectir l'efecte de les darreres mesures de control en la mobilitat i interacció social i haurien de minvar. Tot seguit, s'iniciaria una baixada del pic de la tercera onada a un ritme més progressiu que no pas en la segona. "Si llavors vam arribar a una Rt de 0,7, ara ens conformaríem amb un 0,9", indicava ahir Clara Prats, cap del grup de recerca en biologia computacional i sistemes complexos de la UPC, en declaracions a Rac1.

La biofísica recorda que superar el pic de contagis no evitarà que els ingressos hospitalaris i les complicacions que requereixin UCI continuïn crei-

xent entre set i deu dies més. Prats, doncs, preveu que en els pròxims dies hi haurà més de 600 llits d'UCI ocupats (ara n'hi ha 548). Aquest és el parc base del sistema sanitari, ara reforçat fins als 900 amb personal d'altres disciplines. Això ha dut a fer ja desprogramacions generalitzades d'activitat no urgent, però un informe de Salut adverteix que a partir de les 650 UCI ocupades ja es pot veure afectada l'atenció de l'activitat urgent, com les neoplàsies.

Patint per la nova soca
Tot aquest escenari, però, podria resultar afectat per la irrupció de la soca britànica del coronavirus, molt més transmissible. Al país consten dos casos confirmats, però la capacitat per detectar-los és baixa. "Si aflora, seran paraules majors. L'augment de casos es nota d'un dia a l'altre i caldrien més mesures", avança Clara Prats. ■

Les xifres

44

per cent de les víctimes mortals per la pandèmia vivien en residències de Catalunya. Concretament eren 8.053.

794

punts marca el risc de rebrot al conjunt del país, 17 punts més que ahir, i encadena setmanes de creixement.

2.630

pacients hi ha ingressats actualment als hospitals del Principat, 133 més que el dia anterior.

La inoculació de la segona dosi comença pel Pirineu

X.A.
BARCELONA

"Estic igual que abans de començar, però sembla que almenys ara estarem fora de perill, oi?" Leocadia Peña, una anciana de 85 anys resident al geriàtric Nostra Senyora de la Ribera de la Pobla de Segur (Pallars Jussà), es va

expressar ahir amb aquesta desimboltura després de convertir-se en la primera catalana a rebre la segona dosi de la vacuna de Pfizer. Rere seu es van vacunar també els altres 59 residents i 21 treballadors del centre, que havia rebut la primera visita de l'equip de vacunació feia 21 dies.

De fet, el Departament de Salut havia previst que l'inici de l'administració de la segona dosi arrencaria avui per la residència Feixa Llarga de l'Hospitalet de Llobregat amb la primera persona que va ser vacunada al país, però l'equip de vacunació de la regió sanitària del Pirineu s'hi ha avançat per qües-

tions d'organització logística. Josefa Pérez i la resta de residents, doncs, rebran avui la vacuna, 22 dies després de la primera (Pfizer permet la inoculació de la dosi de reforç fins a 42 dies després de la inicial).

Des que va començar el pla de vacunació, ja s'ha injectat la primera dosi a 140.373 persones, que equival a un 1,7% de la població del país. Aquestes més de 140.000 dosis repartides suposen més d'un 75% de les rebudes fins ara: 180.000 de Pfizer i 5.800 de Moderna. ■

D'aquí a set dies Leocadia Peña ja haurà adquirit el 95% de protecció que dona la vacuna ■ ACN